

DE CE?

De ce?

E timpul nostru, al celor tineri,
să ne-mplănim visele,
să ne facem o lume mai bună,
mai veselă, mai provocatoare,
mai plină de amuzament.

E timpul nostru să alegem
cum să ne scriem povestea,
ce avatar să ne punem pe perete
sau pe tricou, să decidem
în care univers să trăim și în ce epocă.
Și ce fel de protagoniști să fim.

Da, suntem toți protagoniști
Pentru că suntem toți unici.

Suntem oare adevărați?
E oare lumea asta
cea reală? sau doar o lume secundă?
sau secundară?

Dar eu? Sunt oare EU sau doar
CNP-ul, sosia, PIN-ul, avatar-ul meu?
Nu știu. Sau nu mai știu.
Dar... știu că încă sunt tânără
ca soarele, luna și stelele.

Nepotrivire în martie

mult prea tânără
prea tânără
tânără

mult prea bătrână
prea bătrână
bătrână

cine te-ndrumă?
singură nu poți,
nu poți, n-ai voie

prințesă într-o lume fără titluri
niciodată femeie.
mereu fiică, soră, iubită, soție,
mamă, tușă – mătușă,
buni – bunică, mamaie...

scorpie mereu – chiar dacă doar în priviri

roluri, mereu roluri
dar tu? tu unde ești?
pe curcubeu sau în iad?

Raiul

Murim, murim, murim...
Ne naștem, murim, ne naștem, murim
Ne naștem mai puțin și murim mai mult.
E mai greu să te naști?
Adesea ne naștem
și cu primul strigăt am și murit.
De ce?
Am uitat viața și ne amintim doar raiul...

Începuturi

Un nou început
mizerie
și lipsă de control;
deprimare, descurajare, anxietate,
cedezi? rezști?

vin, roșu, alb sau roz, sec sau demisec?
de ce nu dulce?
sau ... mai degrabă bere?
blondă, brună, la draft, doză sau sticlă?

carne? sau ... fără carne?
oare plantele suferă?
dar insectele?
oare contează?

să trăim sau
să murim?

dezolare, jale

primăvară.

Prietenul neamț

vreți să vă recit? nu pot.

prietenul meu neamț
mă învăluie blând, pe nesimțite aproape
mă lupt să-mi smulg cuvintele potrivite
din noroiul în care mi se îneacă neuronii.

plăcile de amiloid se înmulțesc,
ca solzii pe șarpele biblic,
dar nu știu mai nimic și
ce am știut am început să uit.
ca toată lumea... ca noi toți

presupunem, presupunem și...
ne imaginăm.
dar asta-i poezie

oare!?!